

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין- חלק		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
עתידי ירמיה בן חלקיה ומתנבא עלה מענתות, דכתיב (ירמיהו א') דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימינ.												!	◇	צה.	
מי דמי? התם ארי הכא ליש												ז		צה.	
ששה שמות יש לארי, אלו הן: (בראשית מ"ט) ארי, (שופטים י"ד) כפיר, (בראשית מ"ט) לביא, (ישעיהו ל') ליש, (תהלים צ"א) שחל, (איוב כ"ח) שחץ.	רבי יוחנן:											!	◇	צה.	
אי הכי בצרו להון												ז		צה.	
עברו מעברה תרתי נינהו.												!	◇	צה.	
מאי (ישעיהו י') עוד היום בנב לעמד?													^	◇	צה.
אותו היום נשתייר מעונה של נוב.	רב הונא:											!	◇	צה.	
אמרי ליה כלדאי: אי אזלת האידינא - יכלת לה, ואי לא - לא יכלת לה.													○	◇	צה.
אורחא דבעא לסגויי בעשרה יומא סגא בחד יומא													○		צה.
כי מטו לירושלם שדי ליה ביסתרקי עד דסליק ויתיב מעילוי שורה, עד דחזויה לכולה ירושלם.													○		צה.
כי חזייה אוזטר בעיניה, אמר: הלא דא היא קרתא דירושלם דעלה ארגישית כל משיריתי, ועלה כבשית כל מדינתא? הלא היא זעירא וחלשא מכל כרכי עממא דכבשית בתקוף ידי, עלה וקם ומניד ברישיה, מוביל ומייתי בידיה על טור בית מקדשא דבציון, ועל עזרתא דבירושלם.													○	◇	צה.
אמרי: נישדי ביה ידא האידינא													○		צה.
אמר להן תמהיתו, למחר אייתי לי כל חד וחד מינייכו גולמו הרג מיניה.													○		צה.
מיד (מלכים ב' י"ט) ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף ושכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים.													■	◇	צה.
היינו דאמרי אינשי בת דינא - בטל דינא.	רב פפא:												■	◇	צה.
(שמואל ב' כ"א) וישבי בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את דוד.													■	◇	צה.
מאי וישבי בנוב?													^		צה.
איש שבא על עסקי נוב.	רב יהודה אמר רב:												!	◇	צה.
אמר ליה הקדוש ברוך הוא לדוד: עד מתי יהיה עון זה טמון בידך? על ידך נהרגו נוב עיר הכהנים, ועל ידך נטרד דואג האדומי, ועל ידך נהרגו שאול ושלשת בניו. רצונך - יכלו זרעך או תמסר ביד אויב?													○	◇	צה.
אמר לפניו: רבונו של עולם מוטב אמסר ביד אויב, ולא יכלה זרעי.													○	◇	צה.
יומא חד נפק לשכור בואי. אתא שטן ואידמי ליה כטביא, פתק ביה גירא ולא מטייה. משכיה עד דאמטייה לארץ פלשתים.													○	◇	צה.
כדחזייה ישיבי בנוב אמר: היינו האי דקטליה לגלית אחי. כפתיה, קמטיה, אתביה ושדייה תותי בי בד"א.													○	◇	צה.
אתעביד ליה ניסא, מכא ליה ארעא מתותיה.													○		צה.
היינו דכתיב (תהלים י"ח) תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי.													■		צה.
ההוא יומא אפניא דמעלי שבתא הוה, אבישי בן צרויה הוה קא חייף רישיה בארבעא גרבי דמא, חזינהו כתמי דמא.													○	◇	צה.
איכא דאמרי: אתא יונה איטריף קמיה													○		צה.
אמר: כנסת ישראל ליונה אימתלא, שנאמר (תהלים ס"ח) כנפי יונה נחפה בכסף - שמע מינה דוד מלכא דישראל בצערא שרי.													○		צה.
אתא לביתיה ולא אשכחיה.													○		צה.
איך רוכבין על סוסו ואין יושבין על ססאו ואין משתמשין בשרביטו.	אמר, תנן:												○	◇	צה.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בשעת הסכנה מאי?		א											צה.	
אתא שאיל בי מדרשא.		ו											צה.	
אמרו ליה: בשעת הסכנה שפיר דמי.		!										◇	צה.	
רכביה לפרדיה, וקם ואזל, קפצה ליה ארעא.		ו										◇	צה.	
בהדי דקא מסגי חזייה לערפה אמיה דהוות נוולא, כי חזייה פסקתה לפילכה שדתייה עילוייה, סברא למקטליה, אמרה ליה: עלם אייתי לי פלך		ו										◇	צה.	
פתקיה בריש מוחה, וקטלה.		ו										◇	צה.	
כד חזייה ישבי בנוב אמר השתא הוּו בי תרין, וקטלין לי, פתקיה לדוד לעילא, ודין ליה לרומחיה, אמר: ניפול עלה ונקטל.		ו										◇	צה.	
אמר אבישי שם אוקמיה לדוד בין שמיא לארעא.		ו										◇	צה.	
ונימא ליה איהן		‡											צה.	
אין חבוש מוציא עצמו מבית האסורין.		!										◇	צה.	
אמר ליה: מאי בעית הכא?		ו											צה.	
אמר ליה: הכי אמר לי קודשא בריך הוא, והכי אהדרי ליה.		ו											צה.	
אמר ליה: אפיך צלותיך, בר בריך קירא ליזבון ואת לא תצטער.		ו											צה.	
אמר ליה: אי הכי - סייע בהדן.		ו											צה.	
היינו דכתיב (שמואל ב' כ"א) ויעזרלו אבישי בן צרויה.		■										◇	צה.	
שעזרו בתפלה.	רב יהודה אמר רב:	■	■									◇	צה.	
אמר אבישי שם ואחתייה.		ו											צה.	
הוה קא רדיף בתרייהו		ו											צה.	
כי מטא קובי אמרי: קום ביה.		ו											צה.	
כי מטא בי תרי אמרי: בתרי גוריין קטלוה לאריא.		ו											צה.	
אמרי ליה: זיל אשתכח לערפה אימיך בקיברא.		ו											צה.	
כי אדכרו ליה שמא דאימיה - כחש חיליה, וקטליה.		ו										◇	צה.	
היינו דכתיב (שמואל ב' כ"א) אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל.		■										◇	צה.	
שלשה קפצה להם הארץ: אליעזר עבד אברהם, ויעקב אבינו, ואבישי בן צרויה.	תנו רבנן:											■	◇	צה.
אבישי בן צרויה - הא דאמרן.												■	צה.	
אליעזר עבד אברהם - דכתיב (בראשית כ"ד) ואבא היום אל העין, למימרא דההוא יומא נפק.												■	צה.	
יעקב אבינו - דכתיב (בראשית כ"ח) ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה וכתוב ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש. כי מטא לחרן אמר: אפשר עברתי על מקום שהתפללו בו אבותי ואני לא התפללתי בו? בעי למיהדר, כיון דהרהר בדעתיה למיהדר - קפצה ליה ארעא. מיד ויפגע במקום.												■	צה.	
דבר אחר: אין פגיעה אלא תפלה, שנאמר (ירמיהו ז') ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי.												■	◇	צה:
וילן שם כי בא השמש בתר דצלי בעי למיהדר, אמר הקדוש ברוך הוא: צדיק זה בא לבית מלוני, יפטר בלא ליגה? מיד בא השמש, והיינו דכתיב ויזרח לו השמש												■	◇	צה:

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ; קושיא- challenge ^ question- question ! תירוץ- answer proof- ראייה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator																		
		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
סנהדרין-חלק		מימרא																		
	וכי לו בלבד זרחה? והלא לכל העולם כולו זרחה																			צה:
	שמש שבא בעבורו זרחה בעבורו.	אלא אמר רבי יצחק:																		צה:
	ומגלן דכלה זרעיה דדוד																			צה:
	דכתיב (מלכים ב' י"א) ועתליה אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה.																			צה:
	והא אשתייר ליה יואש																			צה:
	התם נמי אשתייר אביתר, דכתיב וימלט בן אחד לאחזימלך בן אחטוב ושמו אביתר.																			צה:
	אלמלא לא נשתייר אביתר לאחזימלך בן אחטוב לא נשתייר מורעו של דוד שריד ופליט.	רב יהודה אמר רב:																		צה:
	בא עליהם סנחריב הרשע בארבעים וחמשה אלף איש בני מלכים יושבים בקרונות של זהב, ועמקן שגלונות וזונות. ובשמנים אלף גבורים לבושי שריון קליפה, ובששים אלף אחזוי חרב רצים לפניו, והשאר פרשים. וכן באו על אברהם, וכן עתידין לבוא עם גוג ומגוג.	רב יהודה אמר רב:																		צה:
	אורך מחנהו ארבע מאות פרסי, רחב צואר סוסיו ארבעים פרסי, סך מחנהו מאתים וששים ריבוא אלפים חסר חד.	במתניתא תנא:																		צה:
	חסר חד ריבויא, או חסר חד אלפא, או חסר מאה, או חסר חד?	בעי אביי:																		צה:
	תיקו.																			צה:
	ראשונים עברו בשחי, שנאמר (ישעיהו ח') וחלף ביהודה שטף ועבר, אמצעיים עברו בקומה שנאמר (ישעיהו ח') עד צואר יגיע. אחרונים העלו עפר ברגליהם ולא מצאו מים בנהר לשתות, עד שהביאו מים ממקום אחר ושתו, שנאמר (ישעיהו ל"ז) אני קרתי ושתיתי מים וגו'.	תנא:																		צה:
	והכתיב (ישעיהו ל"ז) ויצא מלאך ה' ויכה במחנה אשור מאה ושמונים וחמשה אלף וישיכמו בבקר והגה כלם פגרים מתים																			צה:
	הללו ראשי גייסות הן.	רבי אבהו:																		צה:
	דיקא נמי דכתיב (ישעיהו י') במשמניו רוזן - בשמינים דאית בהו.	רב אשי:																		צה:
	דיקא נמי, דכתיב (דברי הימים ב' ל"ב) וישלח ה' מלאך ויכהו כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה וגו' ויבא בית אלהיו ומיציא מעיו שם הפילהו בחרב - שמע מינה.	רבינא:																		צה:
	במה הכם?																			צה:
	ביד הכם, שנאמר (שמות י"ד) וירא ישראל את היד הגדלה - היד שעתידיה ליפרע מסנחריב.	רבי אליעזר:																		צה:
	באצבע הכם, שנאמר (שמות ח') ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא - היא אצבע שעתידיה ליפרע מסנחריב. רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר: אמר לו הקדוש ברוך הוא לגבריאל: מגלך נטושה? אמר לפניו: רבונו של עולם, נטושה ועומדת מששת ימי בראשית, שנאמר (ישעיהו כ"א) מפני חרבות נדדו וגו'.	רבי יהושע:																		צה:
	אותו הפרק זמן בישול פירות היה, אמר לו הקדוש ברוך הוא לגבריאל: כשאתה יוצא לבישל פירות - הזקק להם, שנאמר: (ישעיהו כ"ח) מדי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה וגו'.	רבי שמעון בן יוחאי:																		צה:
	היינו דאמרי אינשי: אנב אורחך לבעל דבבך אישתמע.	רב פפא:																		צה:
	בחוטמן נשף בהן ומתו, שנאמר (ישעיהו מ') וגם נשף בהם ויבשו.	יש אומרים:																		צה:
	כפיים ספק להם ומתו שנאמר (יחזקאל כ"א) וגם אני אכה כפי אל כפי והנחתי חמתי.	רבי ירמיה בר אבא:																		צה:
	אזנים גלה להם, ושמעו שירה מפי חיות ומתו, שנאמר (ישעיהו ל"ג) מרממתך נפצו גוים.	רבי יצחק נפחא:																		צה:
	וכמה נשתייר מהם?																			צה:
	עשרה, שנאמר (ישעיהו י') ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם, כמה נער יכול לכתוב - עשרה.	רב:																		צה:
	תשעה, שנאמר (ישעיהו י"ז) ונשאר בו עללת כנקף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה.	שמואל:																		צה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
	ארבעה עשר, שנאמר שנים שלשה וכו' ארבעה וחמשה.	רבי יהושע בן לוי:										◇	צה:
	חמשה - סנהריב ושני בניו, נבוכדנצר ונבזר אדן.	רבי יוחנן:										◇	צה:
	נבזראדן - גמרא											■	צה:
	נבוכדנצר - דכתיב (דניאל ג) ורוה די רבעאה דמה לבר אלהין ואי לא דחזייה - מנא הוה ידע?											■	צה:
	סנהריב ושני בניו - דכתיב (מלכים ב' י"ט) ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב.											■	צה:
	אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאמרו, דכתיב (ישעיהו ז') ביום ההוא - יגלח ה' בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה.	רבי אבהו:										◇	צה:
	אתא קודשא בריך הוא ואדמי ליה כגברא סבא. אמר ליה: כי אזלת לגבי מלכי מזרח ומערב דאייתיתינהו לבנייהו וקטלתינהו, מאי אמרת להו?											○	צה:
	אמר ליה: ההוא גברא בההוא פחדא נמי יתיב. אמר להו היכי נעביד?											○	צה:
	אמר ליה: זיל ושני נפשך											○	צה: